

Ne iščite ljubezni, ampak ovire, ki ste si jih postavili na pot

TONY SAMARA SODI MED TISTE LJUDI, KI S SVOJO PREPROSTJO IN ČLOVEČNOSTJO SIJE V PROSTOR ENERGIJO, KI GLOBOKO SPREMINJA IN POMAGA VELIKO LJUDEM NA POTI VASE.

Pri tem ne dela posebne marketinške drame in si ne želi biti v središču pozornosti, saj je zanj pomembno le sporočilo, ki ga življenje skozi podoba tega, kar je, sporoča. Čuti, da je v nekem pomenu besede brezpogojni medij, ki bi s kakršno koli osebno reinterpetacijo sporočil in energij, ki jih oddaja, odvezl sijočo prisotnost vibracije, ki mu je bila namenjena. Na vprašanje, ali je guru, učitelj, filozof mogoče božanstvo, z navihanim nasmehom na ustih odgovori, da je v resnici za veliko ljudi uganka – skrivnostna, nenavadna oseba, ki jo le stežka razumejo. »A sem v resnici zelo srečen človek. To pa ni bilo od nekdaj tako. Kot otrok sem se spraševal o smislu življenja, pravega odgovora na to vprašanje pa nisem dobil. Danes pa imam občutek, da sem popoln, svojega pogleda na svet ne morem preprosto ubesediti. Mogoče bi to lahko najbolje opisal kot neverjetno okrepitev ljubezni v meni, da lahko obstaja samo še sreča,« napolni s svojo milo in z odločno energijo Tony Samara polje zavedanja, ki pa ga sama začetim predvsem kot človeka z veliko začetnico. Ja, Tony je v prvi vrsti človek, ki povsem odpre svojo zavest in srce življenju.

Večina te ima danes za učitelja na poti do pristnega jaza, saj tako radi vsi nekako predalčkamo vloge in težko nekoga sprejmemo le za to, kar je. Zanima me, kaj je bil vzrok za tvojo odločitev, da se podaš na to pot. Marsikdo se preplaši neznanega ali pa ga začarajo ustaljene navade, vendar to ne velja zate. Kako to?

»Zame ni bilo druge poti, kot da pri

lastnih prizadevanjih po samorealizaciji iskreno dojamem, kaj se zares dogaja v meni, okrog mene in onkraj mene. Samorealizacija in znanje v nas samih nas lahko kdaj pa kdaj navdaja s strahom, saj to pomeni, da moramo opustiti marsikaj, kar nas po našem mnenju osrečuje, sicer ne bomo mogli odkriti, kaj nas dela bolj celostne in kaj je za nas resnična sreča. Vsi ljudje se bojimo bolečine, vendar je, tako kot je dejal Rumi, rana točka, na kateri vstopa ljubezen. Ljubezen moramo deliti z drugimi, ne pa jo skrivati pod obkladkom, ki prekriva rano.«

Ob tem se mi zdi smiselno spregovoriti o človečnosti in tem, kaj danes pomeni biti človek. Po mnenju nekaterih moramo ravnati skladno z družbo in jo ubogati, drugi to povezujejo z uporništvom, spet tretji opažajo, kako pomembno je biti pristen in postati eno s svojim višjim jazem. Kakšen pa je tvoj pogled na homo illumina, ki zna živeti v trenutku, osvobojen preteklika in prihodnjika?

»Še nikoli v zgodovini se nismo tako približali razumevanju popolnega človeka, kar pomeni opustiti dvojnost (pogled, da je v jedru resničnosti ločevanje) in obsojanje, ki ohranja sistem, zaradi katerega se ne moremo zares prebuditi. Ubogljivost, uporništvu in vsa druga zanimiva ravnanja, ki jih tako zelo cenimo kot znak inteligence, so samo samoobrambni mehanizmi. Če naj bomo svobodni, moramo biti resnični. Tako preprosto, a v praksi precej zapleteno.«

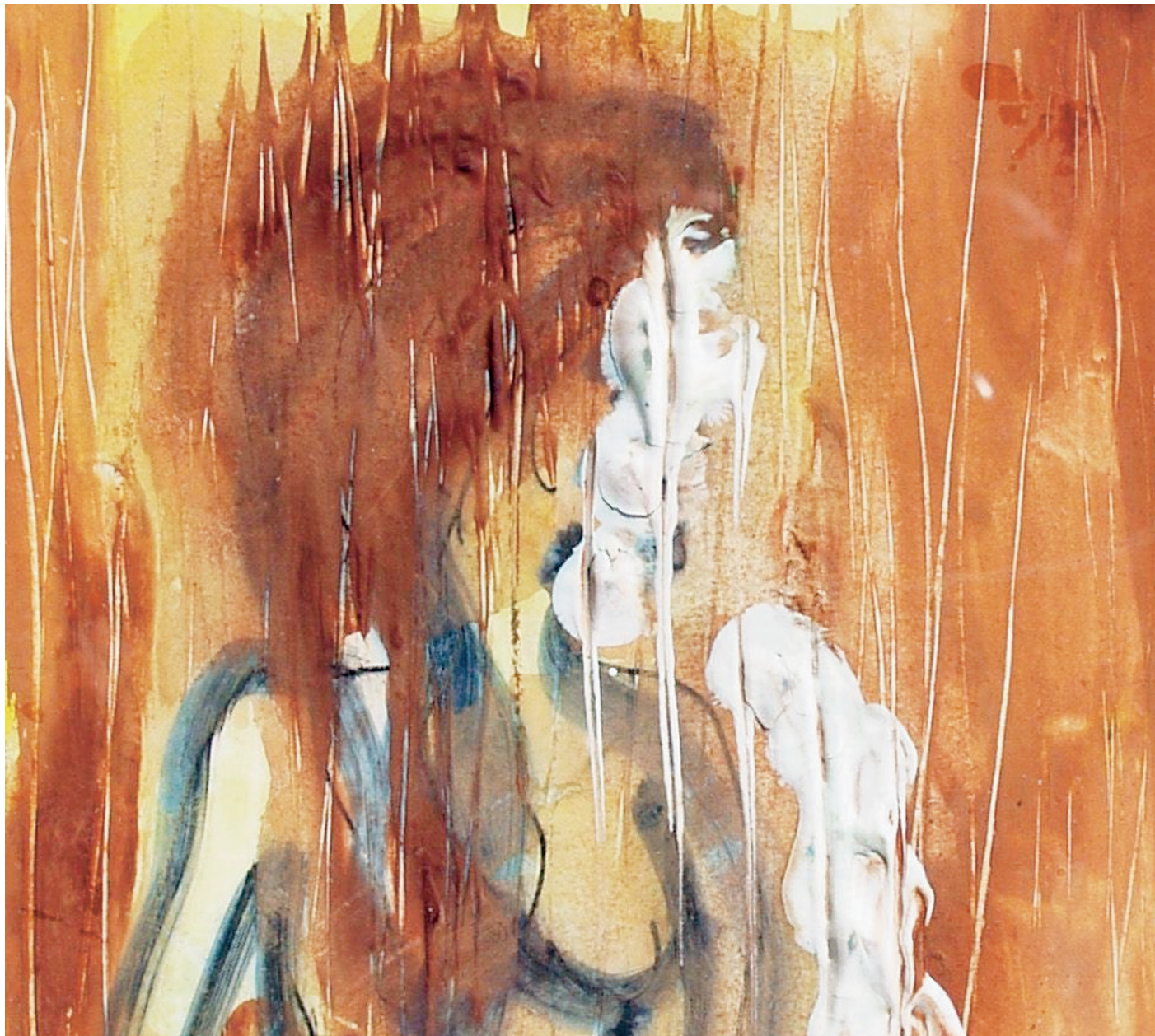
Ja, zdi se, da v moderni družbi pri otroku že kar ob rojstvu preženemo naravno

dano zavest. Spontano giblivo energijo kmalu vključimo v scenarij, ki ga je spisala družba, bistvo, čista vibracija stopi na pot lekcij, za katere se zdi, da so vse povezane z vrnitvijo na točko, ko se je začelo to življenje. Kako je s tem?

»Da, mislim, da je um socializiran v določene scenarije, ki jih je spisala družba, a je ta pozabila, kaj pomenita spontanost in živost; pogosto potlači domišljijo in njeno inteligentnost. Na svojih potovanjih po najrazličnejših in eksotičnih kulturah še nisem naletel na tako resno družbo, kot je zahodna. Kot da smo pozabili na ključen del sebe. Brez tega znanja se zlahka izgubimo v pravilih in predpisih, ki so sicer lahko koristni, a marsikdaj vržejo naš naravni ustvarjalni um v ječo.«

A lahko bi rekli, da se naše zavedanje v zadnjih letih neverjetno spreminja. Iz dožemanja sebe kot izključno fizičnega bitja najprej preidemo na občutenje sebe kot energetskega bitja, zdaj pa se zdi, da se pomikamo v stanje čistega zavedanja. Kako bi najpreprosteje pojasnili svet zavedanja in čiste zavesti kot kanala v smeri zavedanja?

»Treba je delovati. Apatičnost nam v takšnih okoliščinah ne koristi. Vsi danes globoko v sebi vemo, da moramo nekaj storiti, a ne vemo, kaj. V čisto zavedanje se zlahka vrnemo, ker je to naravno stanje bítí. Kanalizirati moramo najvišjo zavest, ki je v nas samih in tudi okrog nas. Opustiti moramo vse, kar ji stopi na pot. Ker je to tako preprosto, se moramo preprosto bolj zavedati. Treba je meditirati. Ugotovili bomo, da odgovorov nima samo um. Spregledali bomo, da imamo notranjo kvaliteto -jaz jo

ILUSTRACIJA: THEA W.

imenujem svoje srce, ki ga mora prežeti več strasti. Ko si bomo na številnih ravneh poenostavili življenje, se bomo pomaknili v stanje čistega zavedanja.«

Svet in zavedanje, ki ga danes na novo odkrivamo, prej ali slej naleti na koncept sodobne kvantne fizike, na zamisel, da ni trdne, statične, nežive materije in da je vse, pa če je še tako trdno, živo in v nenehnem gibanju. Ta del razum zelo težko sprejme.

»Da, vse se giblje, dejstvo pa je, da um gibanje rad zaustavi in ustvari trdno podobo resničnosti, kar nas kot

zavedajoče se ljudi hudo zmede. Večina ne more razumeti pretanjenosti gibanja, saj to zahteva neverjetno odprti um. Sodobni znanstveniki ugotavljajo, da trdna podoba, ki si jo ustvarimo v glavi, tako zelo vpliva na resničnost, da se ta trdno naveže na to zamisel, druge, mogoče bolj harmonične in koristne zamisli pa se ne morejo manifestirati. Slavni eksperiment 'ena misel lahko spremeni eksperiment' kaže, da mora biti um jasen in svoboden, če naj ne vpliva na izide eksperimenta.«

Na internetu sem prebrala, da koncept časa in prostora v razumski obliki,

kot ju poznamo, ne obstajata in da sta preteklost in prihodnost v zdajšnjem trenutku. Pojasnite nam, prosim, za kaj gre.

»Danes vemo, da um po svoji zapletenosti bistveno presega preteklost in prihodnost. Sodobna potovanja po vesolju kažejo, da je vse bistveno bolj večdimenzionalno in povezano s silami, ki jih šele odkrivamo, in da ne moremo tega poenostaviti na prihodnost ali preteklost. Dejansko doživljanje zdajšnjega trenutka vključuje preteklost in prihodnost pa tudi njegovo večdimenzionalnost. Zavesti je vse pomembno, zavest pa se rojeva v danem

trenutku, ni vnaprej določena, ampak popolnoma svobodna.«

Prej ste omenili delovanje iz srca, in v zadnjih letih nas dobesedno preplavljajo sporočila, povezana z bivanjem in delovanjem iz srca. Nekateri verjamejo, da gre pri tem za sočutje in občutenje tuje bolečine, drugi pa pravijo, da moramo biti sočutni, kar pomeni, da tujo bolečino sicer zaznamo, ampak je ne občutimo. Mislim, da na tem področju nastaja veliko nesporazumov, zato me zanima, ali bi lahko pojasnili našim bralcem, kaj pomeni biti v položaju srca.

»Srce po mojem mnenju sploh ni povezano z občutki, ampak z zavedanjem, ki vključuje jasno dožemanje na bistveno globlji ravni, ki pa to dožemanje tudi bistveno presega.«

Kako pa naj se začnemo zavedati tega dela sebe? Je ključ v tem, da se popolnoma zavedamo tudi takrat, ko nas boli, oziroma še zlasti takrat?

»Da, pred bolečino ne smemo bežati. Bolečina je lahko naraven nauk, ki nam pomaga k večji človečnosti in boljšemu razumevanju sveta na bistveno globlji ravni. Seveda bolečine ni treba poustvarjati in iz tega delati hude drame, da jo sploh občutimo, ampak mora biti pot, ki nas pelje v zavedanje globljih vidikov sebe samega, v soočanje z njimi in s tem, kar se dogaja v nas samih.«

Drugi del sveta pa daje notranjemu središču ali centru veliko moči. Kako se srčno bitje razlikuje od koncepta središča? Gre za dva svetova? Torej srce in center?

»Kadar je notranji svet čist, je preplavljen z močjo. Prav zato so pomembne zgodovinske osebnosti premikale gore. Biti osrediščen pomeni biti dovolj čist, da se v vseh okoliščinah zavedamo v srcu. Tako nastajajo občudovanja vredni ljudje.«

Opazila sem, da marsikdo sprejema zdajšnji trenutek v svojem duševnem, ne pa v čustvenem telesu. Veliko jih beži pred svojim jedrom notranje bolečine, s čimer postavljajo pod vprašaj vse napore, ki jih um vlaga v disciplino, trdo delo za prečiščevanje starih vzorcev in v osvežitev računalnika v svojih možganih

z novimi, s pozitivnejšimi afirmacijami. Kako pomembno je na poti do polnega zavedanja preprosto sprejeti vse, kar smo, in prisluhniti zvokom vseh delov našega izkustva?

»Ne nasprotujem pozitivnim afirmacijam, ki prihajajo iz globin. Vendar pa je zame ključnega pomena popolnoma sprejeti samega sebe, ne pa reprogramirati um s takšnimi afirmacijami. Ko se popolnoma sprejmemo, sprejmemo notranjo lepoto, ki jo vsak človek pridobi ob rojstvu. Tako zelo pomembno se je vrniti nazaj k tistemu, kar smo, ne pa ponovno izumljati podobe tistega, kar bi po svojem mnenju morali biti.«

Trpljenje in bolečina. Ognjevito bežimo pred svojim življenjem. Kako naj nanju gledamo bolj zrelo?

»Kakor je poetično pojasnil Rumi, vam ni treba iskati ljubezni, ampak iskati in poiskati vse ovire v vas samih, ki ste ji jih postavili na pot. Namesto da pozornost namenjamo bolečini in trpljenju kot težavi, je bolj zrelo to pustiti za seboj in odkriti pravo ljubezen, ki se skriva v takšnih okoliščinah.«

Ko ju sprejmemo in presežemo strah pred bolečino in trpljenjem, se odprejo vrata do čutnosti in ranljivosti ter globoke intimnosti do prebivanja. Kako pojasnujete pomen intimnosti v odnosu

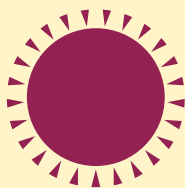
do življenja samega?

»To je naravna posledica osvobajanja od takšnih strahov. Če takšnih strahov v nas ni, si drznemo zares ljubiti – ne samo drugih, ampak tudi sebe, notranje kvalitete pa izžarevajo občutek globoke intimnosti z vsemi ljudmi, ki nam križajo pot.«

Za konec me zanima še to, ali verjamate, da je nastopil čas za kolektivno odraščanje in zorenje skladno z življenjem, ne pa z vsiljenimi družbenimi standardi. Da je nastopil čas, da stopimo na pot popolne odprtosti uma in srca za vse in vsakogar ter da se popolnoma prizemljimo v zdajšnjem trenutku?

»Da, danes marsikdo od nas to dela na sebi lasten način, marsikdo pa je k temu tudi poklican. Mislim, da bo zelo kmalu nastopilo množično zavedanje, da je to edina pot naprej. Da se ne vračamo več k starim strahovom ali starim sistemom prepričanj, ki nas omejujejo, ampak da svet uzremo takšen, kakršen v resnici je. To se zna zgoditi na veliko zanimivih načinov. Danes se vsi bistveno bolj odpiramo za resnične potenciale. Samo verjeti moramo, da je to mogoče. Če mislimo, da je nekaj nemogoče, je potem res tako. Meditacija pa nam odpre srce za tisto, kar je v resnici mogoče.«

Tjaši Artnik Knibbe

**KOZMETIKA
LORGER**

15 let, nato pa se funkcionalna kapaciteta počasi in neopazno zmanjšuje ter se nekaj časa še uspešno kompenzira. Ko upad funkcij končno doseže mejo, so spremembe vidne in izrazite – pomagajo le še kirurški posegi. Medicinska estetika Anti-Aging se osredotoča na prepoznavanje tveganj in skuša z uravnoteženim svetovanjem in negovanjem preprečiti invazivne metode. Tehnik pomlajevanja brez bolečin je vedno več. Vaša izbira naj bo rezultat temeljitega pregleda in pogovora z izkušenim strokovnjakom, saj morajo postopki, ki so vam lahko v pomoč, temeljiti na znanju in napredni tehnologiji.

**Kozmetika LORGER, Mokrska ul. 24 / Kamnoseška ul. 3, 1000 Ljubljana
Tel. +386 1 2834 599, +386 41 263 206**

MEDICINSKA ESTETIKA ANTI-AGING

Staranje je povezano z izgubo funkcije in vitalnosti kože. Da bi si zagotovili čim večje možnosti za trajno ohranjanje fizičnih, socialnih in duhovnih aktivnosti, so potrebni zgodnji ukrepi. Z rojstvom se začnejo funkcije organov razvijati in svoj vrh dosežejo po 18 letih. Njihova največja zmogljivost traja 10 do

Zima je najprimernejši čas za aktivno preventivno nego, odstranjevanje odvečnih dlak, odpravo gub ... Biološka ura teče in če jo želite upočasniti, vam ponujamo individualno nego, posvete in izobraževanja.